

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 14.9.2018
Sayı : 066

3325

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın Anayasa'nın 98 ve TBMM İçtüzüğü'nün 96. Ve 99. Maddeleri uyarınca T.C. Tarım ve Orman Bakanı Dr. Bekir PAKDEMİRLİ tarafından yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim. Saygılarımla. 14/9/2018

Dr. Arslan KABUKCUOĞLU
Eskişehir Milletvekili

Tarım, insanların beslenmesinin yanı sıra hem doğrudan birincil üretimde hem de hammadde sağladığı sanayi kolları aracılığıyla nüfusumuzun önemli bir bölümüne istihdam sağlamakta, doğrudan tarım ürünlerinin ihracatı ve sanayi ürünlerinin ihracatı kapsamında, döviz girdisi sağlamaktadır. İnsanoğlunun yaşadığı toplumun gelişimine katkıda bulunabilmesi için aldığı eğitim, bilgi ve beceri düzeyi kadar sağlıklı bir bedene sahip olması da büyük önem taşımaktadır. Sağlıklı bireyler yetiştirebilmek ise, öncelikle insanların yeterli ve güvenilir gıdaya erişebilmeleri ile mümkündür.

Türkiye'nin sahip olduğu arazilerin nitelikleri incelendiğinde, yüzde 34,1'inin tarım ve uzun ömürlü bitkilerin yetiştirilmesine elverişli olduğu görülmektedir. Öte yandan, toplam arazi varlığının yüzde 0,2'sini işlenemeyen düz araziler, yüzde 13,9'unu iyi nitelikli mera ve orman arazileri, yüzde 46'sını bozuk mera ve orman arazileri oluşturmaktadır. Geriye kalan yüzde 5,8 oranındaki arazilerde ise hiçbir şekilde tarımsal üretim yapılamamaktadır.

Türkiye'de son 13 yılda tarım arazileri, yüzde 12,1'lik oranda azalarak 23.3 milyon hektara geriledi. 13 yılda 3.2 milyon hektar tarım alanı yok oldu. Tarım teknolojilerindeki gelişmeler nedeniyle ürün miktarındaki düşmenin önüne geçilmiştir.

Tarım alanlarının yüzde 66,44 tahıllar ve diğer bitkisel ürünler, yüzde 15,82'si nadasa bırakılan topraklar, yüzde 3,41'ini sebze bahçeleri, yüzde 14,30'unu meyveler, içecek ve baharat bitkileri alanı, yüzde 0,02'sini ise süs bitkileri oluşturdu.

Gıda ve tarımsal hammadde ihtiyacının her geçen gün artması ve özellikle tarım ürünlerinin biyoyakıt üretiminde hammadde olarak kullanılmaya başlanması, ileriye yönelik gıda kıtlığı endişesini ve dolayısıyla tarım arazilerinin sürdürülebilir kullanımı konusundaki farkındalığı artırmıştır.

Ülkemizde yıllardır ihmal edilmesine rağmen hala istihdamın beşte birini muhafaza ediyor olması tarımın Türkiye için ne denli önemli olduğunun anlaşılabilmesi için yeterlidir. Avrupa Birliği yaşadığı gıda yetersizliğinden ders çıkararak ilk ortak politikasını tarım sektörü çerçevesinde oluşturmuştur. 2016 yılı verilerine göre, Türkiye'de, GSYH'si içerisinde tarımın payı %6,2, istihdam içerisinde payı ise %20 iken, 28 üyeli Avrupa Birliği'nde tarım sektörünün GSYH'deki payı %1,6, istihdamdaki payı %4,5'tir. AB de tarımın, istihdam ve GSYH deki payı bizden düşük olmasına rağmen, Birlik harcamaları içerisinde tarımsal desteklemelerin payının %40 seviyelerinde olması bu sektörün vazgeçilmezliği gözler önüne sermektedir.

25 Nisan 2006 yılında yürürlüğe giren Tarım Kanunu, bugün Türkiye'de tarımsal desteklerin çerçevesini çizmiştir. Bu kanunla tarım sektörünün ve kırsal alanların geliştirilmesi ve desteklenmesi

adına politikalar ve araçlar ortaya konmuş, esas olarak tarım sektöründeki refah düzeyini yükseltmek hedeflenmiştir. Avrupa Birliği müktesebatıyla uyumlu olmasına özellikle dikkat edilen bu destekler için adil ve etkin olunması, dengeli bir dağılımın esas alınması ilke olarak benimsenmiştir.

2006-2016 yılları arasında tarımsal destekleme ödemelerine dair veriler incelendiğinde, 2006 yılında 4.7 Milyar TL olan destek ödemelerinin, 10 yıl sonra 2016 yılında 11.5 Milyar TL seviyelerine çıktığı görülmektedir. Meydana gelen %242 oranındaki artış dikkat çekici olmasına karşın aynı dönemde bu desteklerin GSYH içindeki payının %0,6'dan %0,4'e, benzer şekilde tarımsal desteklerin merkezi bütçe içindeki payının da %2.7 den % 2'ye düştüğü görülmektedir.

Tarımsal girdilerde ise büyük artışlar olmaktadır. 2002 yılında 1 kg buğday ile 0.31lt. mazot, 0.86 kg 18.46 Di amonyum fosfat (DAP) gübresi alınırken, günümüzde 1 kg buğday ile ancak 0.16 lt mazot, 0.29 kg 18.46 DAP gübre alınabilmektedir. Ziraî alet edevat, tarım ilaçları ise bu oranların üzerinde fiyat artışı göstermiştir.

Ülkemizde tarımsal üretimdeki girdilerin aşırı yükselmesi, buna karşın tarım ürünlerindeki fiyat artışının girdilerin fiyat artışından daha düşük olması, çiftçilerin kazançlarında reel düşüşe neden olmuştur.

Girdi fiyatlarına yetişemeyen Türk köylüsü çareyi ekilip-biçilen araziye, önce nadasa bırakılma üzere azaltmakta veya tümünden ekip biçmekten vazgeçecektir. Bunun sonucu tarımsal ithalatta artma, Türk Milletini ne olduğu belirsiz gıda ile beslenmeye mahkum etme, istihdamda düşme, zorda olan ülke ekonomisini daha da açmaza sürüklemeye olacaktır. Önümüzdeki yıllarda beslenme sorunlarını daha da derinleştirecektir.

Sulu tarımla birlikte nadasa bırakılan arazi için gübre son derece elzemdir. Gübre olmadan, tarım ilaçları olmadan, mazot olmadan tarım olmaz. Toplam nüfusun % 20'sini istihdam eden tarım, ülkemizin beslenmesinden başka, işsizliği azaltmada da önemli bir sektördür. Tarım sektöründe son 16 yılda çiftçinin satın alma gücü 2/3 oranında azalmış, 1/3 oranına düşmüştür.

Bu bağlamda;

1-Türk çiftçisini ihmal etmeye devam edecek misiniz?

2-Türkiye beslenmede kendi kendine yeten ülke olma özelliğini hızla kaybederken buna seyirci kalacak mısınız?

3-Çiftçiye yeterli tarımsal destek vermeyi düşünüyor musunuz?

4-Tarımsal istihdamın düşmesine seyirci kalacak mısınız?

5-Ette yaşanan felaketin ziraata da taşınmasına seyirci kalacak mısınız?